

РЕШЕНИЕ

№ 7137

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9852** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], 1700, район Студентски, [улица], вх.И, ет.партер, ап.офис 2, представлявано от управителите П. Ж. П. и В. К. Б.-заедно, чрез адв. К. А., срещу решение № 173489 от 11.08.2020г., постановено по НАХД № 19170 по описа за 2019 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 121 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-002513/19.09.2019 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” към Главна дирекция „Инспекция по труда”, с което на касатора на основание чл.416, ал.5, вр.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.63, чл.2 от КТ.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съставът на СРС не бил изследвал обективно събраните доказателства по делото, нито е взел предвид наведените от жалбоподателя доводи. В резултата на процесуалните пропуски било ограничено сериозно правото на защита на наказаното дружество. Моли съда да постанови решение, с което да отмени

решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А., който поддържа жалбата. Моли съда да върне делото на СРС за ново разглеждане и изясняване на фактическата обстановка.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. П., оспорва жалбата. Моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноси за двете инстанции.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива е установил от фактическа страна следното: При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 02.07.2019 г. на място в обект на контрол - складова база местност Б., район К., стопанисван от [фирма], продължила до 22.07.2019 г. в сградата на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" е установено от контролните органи, че [фирма], в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби от Кодекса на труда е допуснал до работа лицето В. Б. К., преди да му предостави копие от уведомлението по чл.62 ал.3 КТ, заверено от ТД на НАП за сключения между страните трудов договор. К. е заварен да работи в обекта на контрол в 14.05 часа на 02.07.2019 г. Видно от справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.5 КТ с вх. №22388193328238/04.07.2019 г., работодателят е уведомил ТД на НАП за сключения трудов договор на 04.07.2019 г., т.е., след проверката от контролните органи. Контролните органи приели, че е налице нарушение по чл. 63 ал. 2 КТ извършено на 02.07.2019 г., а констатирано по време на проверката по документи - 15.07.2019 г. На 22.07.2019 г. свидетелката К. Й. В., на длъжност началник на отдел БТКД при Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" съставила и надлежно връчила на представляващ АУАН № 23-002513 от 22.07.2019 г. В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН, дружеството подало възражения срещу съставения АУАН. Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното наказателно постановление.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. СРС е изпълнил служебното си задължение в съответствие с разпоредбите на НПК да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на

доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от първоинстанционния съд, поради което и на основание чл. 221, ал.1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство също се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство /чл.36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл.42 ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не препятства възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

В случая е безспорно доказано, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 63, ал.2 от КТ. Съгласно чл. 63, ал.2 от КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1 –екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, а съгласно чл.63, ал.1, предл. първо от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. За да е налице нарушение на чл.63, ал.2, във вр.ал.1 от КТ, е необходимо страните да са подписали трудов договор, но екземпляр от него или от уведомлението да не е предоставен от работодателя на работника. По делото безспорно е установено, че е налице трудов договор между [фирма] и В. Б. К. – налице е декларация, собственооръчно подписана от лицето, като и справка – декларация, обр.1, за периода 01.07.2019г.-31.07.2019г., от която е видно, че дружеството е започнало осигуряване на лицето на 01.07.2019г.

Оценени в съвкупност, тези данни сочат недвусмислено, че лицето В. Б. К. е започнал да престира труд именно на дата 01.07.2019г. Така работодателят- [фирма], в нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ е допуснал служителят К. до работа, без предварително да му предостави уведомление до ТД на НАП.

В тази връзка, с оглед всичко изложено по-горе, от правна страна следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ внася в правната сфера на работодателите задължението да не допускат до работа работник или служител, преди да му предоставят кумулативно изискуемите се документи, посочени в ал. 1 на същия текст, а именно: 1. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и 2. Копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, относно сключения с работника трудов договор, т. е. тези два документа следва да бъдат едновременно и налични, и

върчени, преди допускане на работника или служителя до работа, като връчването им може и да не стане едновременно, но при всички случаи то трябва да стане преди допускането на работника или служителя до работа. От анализа на тази норма следва, че за да бъде обусловено извършване на нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, е достатъчно, преди допускането му до работа, на работника или служителя да не е бил предоставен който и да е от двата документа, като в случая, това е осъществено от касатора – на посочения работник К. не е било върчено копие от завереното уведомление за сключения с него трудов договор и съответно, това е констатирано от контролните органи на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място]. При това положение е налице нарушение на нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ и съответно е осъществен фактическият състав на санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 1500 до 15000 лева. Наказващият орган е наложил санкция в минимален размер от 1500 лева, поради което последната не подлежи на редуциране.

С оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 173489 от 11.08.2020г., постановено по НАХД № 19170 по описа за 2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], 1700, район Студентски, [улица], вх.И, ет.партер, ап.офис 2, представлявано от управителите П. Ж. П. и В. К. Б.-заедно, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: